

Ve vodě vesmír

Stram

šel jsem nocí podzimní
vlahou nocí měsíční
to břímě s sebou táhnul
až hřbet se tíhou prohnul

šel jsem nocí podzimní
bez cíle, ne bez viny
letokruhy času, ocelová obruč
nános špíny a tmy náruč

u jezera seděl oheň doutnal
k přisednutí mlčky vlídně zval
zmatek se rozpouštěl ve hluboké vodě
na hladině se proháněly kosmické lodě
mezihra

řekl jen

Refrén:

Nejsi dobrý nejsi zlý
pojď se dívat na hvězdy
Hloubka v tobě ta je stejná
v nekonečnu nekonečná

Recitál:

Proč s sebou táhneš ty věci? Lépe po lehku se chodí
A bez závaží i létat se dá.
Včera? Jen zašlý stín. Ani zítřkem čas neztrácej.
Hledej s žářem v srdci... s pevností země... se silou větru...s
klidem vody v jezeře.

probíhal podzim na této planetě
a já plul na Žila Verna kometě
a viděl obrazy před milióny lety
tak volně plout si mezi světy